

at denne Opfordring er mig egentlig talt næsten ubegribelig; thi dersom den ærede Rigsdagsmand ikke havde siddet sammen med mig her i Thinget i en længere Arrække, kunde jeg have forstaaet det, men jeg er overbevist om, at lige fra 1850 til 1860 incl. har jeg støttet af al Magt, den være sig nu liden eller stor, ethvert Forslag, det vil ikke sige ethvert Forslag, der er fremkommen, men ethvert Forslag vedkommende Stovvæsenet, som kunde føre os, om end kun et Hanesjeb frem i den Retning, jeg anseer for den rette. Dette troede jeg, at den ærede Rigsdagsmand vidste saa godt som Nogen, saa det overraskede mig lidt at høre denne Opfordring, der jo forøvrigt ikke har det Mindste at gjøre med Expropriationen af disse Grunde indenfor Sørerne. Dernæst talte den ærede Rigsdagsmand om, at jeg var Advocat for en eller anden Sag her i Thinget. (Tscherning: Det var ikke den ærede Rigsdagsmand, jeg meente.) Jeg beder om Forladelse, jeg troede det var mig, det angik. Foruden det Punkt, jeg har anført, var der et andet, hvorom jeg troer ikke at tage fejl, naar jeg siger, at det specielt var rettet imod mig. Jeg fik det Indtryk, som om den ærede Rigsdagsmand havde en bestemt, sikker og fast Fornemmelse af, at der i denne Sag var en væsentlig Different mellem ham og mig, men at han ikke med den samme Klarhed saa, hvori dette Differentpunkt egentlig bestod, og det forekommer mig, at der i saa Henseende var en Mangel af den Sikkerhed, som ellers udmærker ham; men jeg skal forsøge at hjælpe den ærede Rigsdagsmand paa Gled, og jeg skal nævne de to Hovedpunkter, hvori jeg efter hans sidste Foredrag veed, at vor Different bestaaer. Det ene angaaer Forstaaelsen af Servitutet; den ærede Rigsdagsmand sagde, at i 1661 blev dette Servitut paalagt disse Grundeiere imod Erstatning, men saa kommer den ærede Rigsdagsmand ved sin Forklaring af Servitutet og vil bilde os ind, at det naturligvis maatte være at forstaae saaledes, at det kun skulde gjælde saalænge, som Fæstningsværkerne vedvare, og som Følge deraf skulde det groe ud af en Rod, ligegyldigt hvilken Rod det var, at det ikke skulde have Noget at bethede, og at det derfor vilde være billigt, at de nuværende Eiere

fik Servitutets Værdi forøret. Men derimod maa jeg paa det Bestemteste fastholde, at slige Ting skulde forstaaes strengt efter Ordene. Vi komme nu til det andet Punkt, hvori Differenten finder Sted, og som hænger meget sammen med det Foregaaende. Jeg skal give den ærede Rigsdagsmand Ret i, at vedkommende Grundeiere selv have denne Mening, thi i deres offentlige Udtalelse til Rigsdagen have de udtalt den i mine Dine vidunderlige Mening, at de have en Slags Ret til at faae Servitutets Værdi forøret, naar Bolbene ikke længere benyttes til Befæstning. Nu kommer Differentepunktet. Den ærede Rigsdagsmand mener, at vi bør forære vedkommende Grundeiere dette Servituts Værdi, men jeg mener derimod, at vi ikke bør forære dem den og jeg vil dog bede den ærede Rigsdagsmand at tage under lidt nøiere Overveielse, om ikke de Bevæggrunde, der kunde bringe til at skænke de nuværende Eiere af servitutpligtige Grunde Værdien af Servitutet, ligeledes skulde kunne anvendes paa ganske andre Forhold, og om ikke de samme Grunde skulde kunne bevæge os til at skænke Eierne af Bondejord, der er underkastet Fæstetvang, Værdien af dette Servitut — jeg troer det. Jeg forstaaer oprigtigt talt ikke, hvorledes den ærede Rigsdagsmand har kunnet tale, som han har talt idag, saavel om Sagen i Almindelighed som hvor han specielt henvendte sig til mig.

Schovelin: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Nimestad) kunde ikke forstaae, at jeg kunde være af den Mening, at naar denne Lov blev forkastet, vilde der alligevel blive ved at være en Usikkerhed over Eiendommene mellem Fæstningsværkerne og Sørerne. Han meente, at naar denne Lov ikke blev vedtagen, vilde det samme Forhold indtræde med disse Grunde, som med enhver anden Eiendom; man eiede den, og der var Mulighed for, at den kunde blive exproprieret. Denne Mulighed er for alle Eiendomme i Almindelighed saa overordentlig ringe, at Folk ikke tage Hensyn dertil. Men det er her slet ikke saaledes Tilfældet; thi om ogsaa denne Lov ikke bliver vedtagen i denne Session, maa man erindre, at her ere Regjeringen, Com-